

Peyzaj Planlama Çalışmaları Kapsamında Ege Üniversitesi Kampüs Örneğindeki Peyzaj Donatı Elemanlarının Ergonomik-Antropometrik Açından İrdelenmesi

**İsmail YÖRÜK¹
Müveyla SAYMAN³**

**Bahriye GÜLGÜN²
Funda ÜNAL ANKAYA⁴**

Summary

Examining The Ege University Campus by The Concept of Ergonomy and Antropometry in The Embrace of Landscape Architecture Applications

The aim ergonomy and antropometry studies which has common junction line of human being; by harmonizing man-machine-work environment, by minimizing the man made faults and hazards, also minimizing the environmental stress factors effecting the performance by means of physical environment planning, making applications for ensuring the maximum comfort and security.

In this research study the right and wrong applications has determined in Ege University Campus and how these faults can be restored, modified and improved has been displayed.

Key words: Ergonomy, antropometry, landscape architecture

Giriş

Ergonomi, İnsanların anatomik özelliklerini, antropometrik özelliklerini, fiziksel kapasitelerini ve toleranslarını göz önüne alarak, endüstriyel iş ortamındaki tüm faktörlerin etkisi ile olabilecek organik ve psiko-sosyal stresler karşısında, sistem verimliliği ve insan-makina-

¹ Yük. Lis. Öğr., E. Ü. Fen Bil. Ens., Peyzaj Mim. AB. D., 35100 Bornova, İZMİR.
e-mail: iyoruk@hotmail.com

² Yrd. Doç. Dr., E. Ü. Ziraat Fak. Peyzaj Mim Böl., 35100 Bornova, İZMİR.

³ Dok. Öğr., E. Ü. Fen Bil. Ens., Peyzaj Mim. AB. D., 35100 Bornova, İZMİR.

⁴ Yük. Lis. Öğr., E. Ü. Fen Bil. Ens., Peyzaj Mim. AB. D., 35100 Bornova, İZMİR.

çevre uyumunun temel yasalarını ortaya koymaya çalışan bir araştırma geliştirme aracıdır (Oral, 2005).

Uluslararası Ergonomi Kurumu ergonomiyi şu şekilde tanımlamaktadır; ergonomi yada insan faktörleri mühendisliği, insanın refahını, mutluluğunu ve genel sistem performansını geliştirecek bilgi ve teoriyi bulmayı, uygun yöntemlerin uygulanmasını ve bir sistemin diğer elementler ve insanlar arasındaki etkileşimlerini temelde anlamaya çalışan bilimsel bir disiplindir (Hendrick, 2005).

Ergonomi ve peyzaj mimarlığının ortak noktası insandır. Ergonomi; insan-makine-iş çalışma çevresi uyumunu sağlayarak, insanın yıpranma ve hata payını en aza indirerek, maximum verim için temel kuralları ve tasarım ilkelerini belirler. Peyzaj Mimarlığı da insanın aktivitelerini ve ihtiyaçlarını gerçekleştireceği fiziki mekanları, antropometrik veriler doğrultusunda tasarlar.

Antropometrik ölçülerde ulus, bölge, cinsiyet, yaş, vücut yapısı, beslenme, fiziksel faaliyet ve hatta ekonomik ve sosyal statüye göre değişiklik göstermektedir (Tunay ve ark. 2005).

Peyzaj konstrüksiyon elemanları 4 başlık altında incelenebilir.

1. Zemin elemanları

1.1. Merdivenler: Sarı (1993)'ya göre basamaklar %10 dolayındaki eğimden itibaren yapılırlar. Basamakların yükselen düşey bölüm (riht) ve basılan yatay kısmın (baskıç) ölçüleri rahat yürüme imkanı verecek sınırlar içinde olmalıdır (Güney ve ark. 1996). Uluslararası standartlarda basamak yükseklikleri 13-15cm arasındadır (Başal ve ark. 1997). Merdiven genişlikleri bir kişi için 60-100cm, iki kişi için 120cm, üç kişi için 160cm olarak alınır. Kalabalık yerlerde her fazla 50 kişi için genişlik bir birim (60cm), her fazla 500 kişi için 3 birim artırılır (Güney ve ark. 1996). Merdivenler sadece 1-2 basamaktan oluşturulacaksa yapımından vazgeçilmelidir. Bir merdiveni oluşturan basamak gruplarındaki tüm basamaklar homojen yürüyüş yüksekliğine sahip olmalıdır. Yatay ve düşey mesafelerin kolay algılanabilmesi için basamaklarda renk kontrastı oluşturulabilir. Eğimli alanlardaki merdiven ve rampaların kenarlarına düşmeyi engellemeye ve tutunma işlevini sağlamaya yönelik trabzanlar konulmalıdır. Basamak-döşeme birleşmeleri arasında kot farkı olmamalı, ıslanıldığında kayganlaşan malzeme kullanılmamalıdır. Basamak burunları içe doğru döndürülmelidir. Ani ve dik köşeli burunlardan daha az sürtünme direnci sağladığı ve yayaların takılmasına neden olduğu için kaçınılmalıdır. Merdivenler karanlıkta güvenli kullanımı sağlayacak ölçüde ışıklandırılmalıdır (Başal ve ark. 1997).

1.2. Rampalar: Öncelikle taşıtlar ve küçük taşıtlar (tekerlekli sandalye, bebek arabası, bisiklet vb.) için yapılmaktadırlar (Başal ve ark. 1997). Dış mekan rampaları için maksimum eğim %20'yi geçmemelidir. Rampa eğimi %15'i geçtiğinde yürüme zorlaşır. Bu durumda düzenli aralıklarla sahanlıklar yapılmalıdır (Uzun, 2000). Rampa-döşeme birleşme noktaları yuvarlatılmalı, ani ve dik köşeli birleşmelerden yayaların takılmasına, araçların sarsılmasına neden olduğu için kaçınılmalıdır. Rampa eğimi alanın doğal eğimi ile uyumlu olmalıdır. Islandığında kayganlaşan malzeme kullanılmamalı ve karanlıkta güvenli sağlamak amacıyla ışıklandırılmalıdırlar (Başal ve ark. 1997).

1.3. Yollar: Yol genişlikleri kullanım yeri, kullanım yoğunluğuna ve kullanım sıklığına göre tasarlanmalı, yolun kullanım amacına göre malzeme seçilmelidir. Bu malzemenin aplikasyonundaki hatalar (çukurlar, tümsekler, kırıklar vb.) ,yayaları yürürken rahatsız eder. Ayrıca çukurların ve kırıkların yağmurdan sonra suyla dolup çamur birikintileri oluşturması da kaçınılmazdır.

1.4. Kaldırımlar: Yaya ve taşıt trafiğini birbirinden ayırmak, dolayısıyla yayaların rahat bir şekilde yürümelerini sağlamak amacıyla kaldırımlar yapılmaktadır. Yükseklikleri ülkelerin sosyo-kültürel açıdan gelişmişliklerine göre değişmektedir. Kullanıcının rahat bir şekilde adımını atabilmesi için kaldırım yüksekliğinin 12-15cm olması gerekmektedir.

1.5. Döşeme elemanları: Bir gereksinmenin ürünü olan döşeme, pek çok fonksiyonu üzerinde taşır yada farklı amaçlara hizmet eder (Başal ve ark. 1997). Aran'a (1996) göre döşemeler, değişen çevre koşullarına göre canlı materyaller (çim, yer örtücü vb. gibi bitkilerle) yada cansız materyaller (taş, tuğla, beton vb. gibi döşeme elemanları) ile yapılabilir. Yüzey kaplaması yani döşemenin ilk işlevi, sert, kuru, kaygan olmayan bir yüzey yaratarak üzerinde yaya ve oto trafiğini taşımaktır. Bunun yanında düzgün yüzeyli döşemeler, insanı bir yöne yönlterek onun gideceği nokta ile bulunduğu yer arasında bir bağlantı kurmasına yardım eder. Döşeme materyalindeki değişme yada farklılıklar yaya ve oto trafiği için uyarıcı etki göstererek kişi yada sürücüyü uyarır. Trafik hızını etkiler, ayrıca kişiye seviye değişimlerini (basamak ve rampaları) ve içinde bulunduğu döşemedeki kullanım değişimlerini hatırlatır (Uzun, 2000).

2. Kuşatma elemanları: Çevreleme ile görüş alanı, değişik görsel derecelerde düzenlenerek mekan çeşitli oranlarda parçalanır ve kontrol altına alınabilir. Peyzaj içinde çevreleme elemanları, düşey ve

yatay yönde etkili olarak mekan hissi yaratırlar (Uzun, 2000). Mekanın oluşumu yanında estetik, güvenlik, dış etkilerden korunma gereksinimi ürünü olarak geliştirilen kuşatma elemanları perdeleme, istinat, oturma, çatı ve donatı elemanlarının üzerinde taşınması gibi pek çok fonksiyonu üstlenirken, değişik estetik amaçlara da hizmet eder (Başal ve ark. 1997). Çevreleme elemanı mekan içinde göz seviyesinin altında olduğu gibi, göz seviyesinin üzerinde de olabilir. Dış mekan çevreleme elemanlarının göz seviyesi çevresinde planlanması ve 180cm yüksekliği geçmemesi görsel yönden oldukça olumlu sonuçlar verebilir. Çevreleme elemanlarının genişliği, küçük alanlarda 15-20cm'lik, büyük alanlarda ise 2-3m'lik bir perde bitkilendirmesi şeklinde planlanabilir (Uzun, 2000).

3. Çatı elemanları: Ağırlıklı olarak insanı iklimsel koşullara karşı korumayı amaçlayan çatı elemanlarının tasarımları da insan ölçülerinden yola çıkılarak yapılır. Özel bazı durumlar dışında çatı yüksekliği genellikle 2-2,30m arasındadır. Genişlikleri kullanım amacına göre değişmekle birlikte genellikle güneşin geliş açısına göre ayarlanır (Başal ve ark. 1997).

4. Bahçe mobilyaları

4.1. Aydınlatma elemanları: Özellikle potansiyel tehlike olabilecek alanlarda yapılan bir aydınlatma yaşlı ve özürlü insanlar için çok önemlidir. Çoğu aydınlatma standartları, ayakta duran bir yetişkinin göz seviyesine bağlıdır. Tekerlekli sandalyede duran bir kişinin kabaca göz seviyesi 119cm'dir (Başal ve ark. 1997). Yaya yollarında genellikle yaklaşık 2,5-4m boyunda yüksek aydınlatma ile 1-1,5m boyunda alçak aydınlatma aygıtları kullanılmaktadır (Uzun, 2002).

4.2. Çöp kutuları: Kentsel açık ve yeşil alanlarda yer alan çöp kutuları diğer peyzaj elemanları ile fonksiyonel uyum içinde bulunmalıdır. Çöp kutusu çöpü muhafaza etmekle kalmamalı, onu iyi bir şekilde gizleyebilmelidir (Uzun, 2002). Genellikle yükseklikleri 60-100cm arasında değişmektedir.

4.3. Oturma elemanları: Banklar ve değişik karakterdeki oturma ve dinlenme elemanları peyzaj mimarlığı dış mekan tasarım çalışmalarında insanların konforu için olduğu kadar, onların yorulan fiziki yapılarının dinlendirilmesi için gerekli olan konstrüktif elemanlardır. Neufert (1983)'e göre bank ve oturma elemanları tasarımı insan anatomik yapısına uyumlu bir biçimde (ergonomik) ve yeterince konforlu olmalıdır. Bunun sağlanabilmesi için çok alçak yada yüksek

olmayacak şekilde uygun boyut ve detaylarda tasarlanmalıdır (Uzun, 2002).

4.4. İşaret levhaları: Hangi amaca yönelik olursa olsun gerek kentteki yabancı kişiler, gerekse kent sakinleri için taşıdığı önem yadsınmaz. Yön belirten işaret levhaları arasında amaca uygun renk ve form farklılıkları olması gerekir. Bunlar, yeterli uzaklıktan görülebilecek, yaya ve oto için tehlikeli konum yaratmayacak şekilde yerleştirilmiş olmalıdır (Uzun, 2002). Yükseklik ve buldukları yer açısından insan hareketlerini engellememelidir.

Yapılan bu çalışmada E.Ü. Kampus örneğinde peyzaj donatı elemanlarının ergonomik ve antropometrik açıdan doğru ve yanlış uygulamaları ortaya konmuş, yapılan yanlış ve eksik uygulamaların ne şekilde düzeltilebileceğine de değinilmiştir.

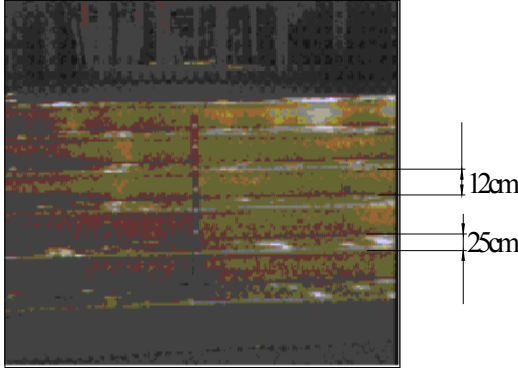
Materyal ve Yöntem

Araştırma materyalini, İzmir ili Bornova ilçesinde bulunan Ege Üniversitesi Kampüsündeki peyzaj donatı elemanları oluşturmaktadır. Araştırma alanı olarak hemen her gün yoğun bir şekilde kullanılan, Ege Bölgesi ve Türkiye'nin sayılı büyük kampüslerinden olan Ege Üniversitesi kampüsü seçilmiştir. Kampüs içinde değişik bölgelerden farklı kullanımlara ilişkin yerinde gözlemler yapılmış ve insanlar tarafından sıkça kullanılan donatı elemanlarının ölçüleri alınmış, fotoğrafları çekilmiştir. Yapılan ölçümler literatür bilgileri ışığında antropometrik verilerle karşılaştırılarak peyzaj donatı elemanlarının ergonomik standartlara uygun olup olmadığı araştırılmıştır. Çekilen fotoğraflar bilgisayar ortamına aktarılarak bilgisayar destekli çizim programı ile ölçülendirmesi yapılmıştır. Yapılan bu çalışmada gözlem-analiz-sentez yöntemi kullanılmıştır. Yapılan yanlışlıklar eleştirilmiş ve çözümü için gerekli öneriler sunulmuştur.

Araştırma Bulguları

Kampus genelinde merdiven baskıç genişlikleri ve rıht yükseklikleri antropometrik verilere uygun değildir. Yapılan bazı yanlışlıklar tehlike yaratabilecek niteliktedir. Buna karşın kampus içerisinde yaya sirkülasyonunu sağlayan yollar, standartlara uygun bir şekilde planlanmış olup kullanıcılar tarafından rahat bir şekilde kullanabilmektedir. Kaldırımlar genellikle antropometrik standartların üzerindedir. Bir insanın rahat bir şekilde adım atmasına olanak sağlamamaktadır. Ayrıca yaya kaldırımlarına geliş güzel yerleştirilen

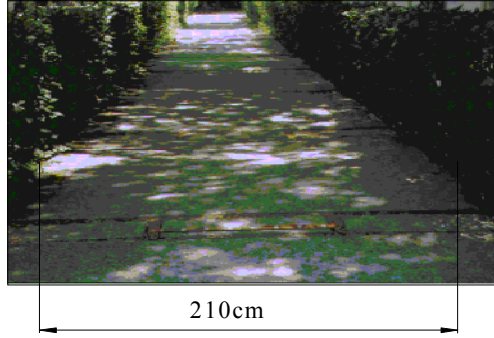
çöp konteynırları, kullanıcıların rahat yürüyüşlerini engellemektedir. Bunların yanı sıra özellikle araç otoparkı girişlerinde kaldırımların devamlılığı birden kesilmiştir, hiçbir uyarı levhası konulmamış olması da bir eksikliklerdir. Kampus genelinde kullanılan döşeme malzemesi seçimleri olumludur. Özellikle farklı renk ve boyutlardaki parke taşları ile tasarlanan mekanlar bir biri ile uyumludur. Tasarlanan tüm bu mekanlar insanlara rahat hareket imkanı da sağlamıştır. Yollardaki tümsekler, sorun yaratmayacak şekilde uygun yüksekliktedir. Renk farklılığı ile kullanıcılar uyarılmaktadır. Bu da oluşabilecek tehlikelere engel olmaktadır. Kampus içinde kullanılan çevreleme elemanları yükseklikleri ve malzemeleri uygun olup hem fonksiyonel hem de estetik işlevlerini yerine getirmektedirler. Gölgeleme elemanları genellikle standartlara uygun yapılmıştır. Yanlış örneğe rastlanılmamıştır. Aydınlatma elemanları ölçü ve güvenlik açısından yeterli sıklıkta bulunmaktadır. Çöp kutuları kampus genelinde yeterli yoğunlukta bulunmaktadır. Ölçüleri ergonomik açıdan uygundur. Oturma birimleri kullanıcı isteklerini karşılayabilecek sayıda bulunmamaktadır. Doğru ve yanlış örnekler tespit edilmiştir. Kimi oturma birimlerinin yerden yükseklikleri ve oturulan kısmın genişliği, olması gerekenden daha kısadır. İşaret levhalarının yükseklikleri genellikle insan ölçülerine uygundur. Fakat bazı alanlardaki işaret levhaları kaldırım üzerinde bulunduğundan yaya sirkülasyonunu engellemektedir.

Şekil 1. Y. Dil. Bl. Girişi Merdivenleri Şekil 2. Su Ür. Fk. Merdiven Yol Bağlantısı

Yabancı Diller Bölümü Girişindeki merdivenin ölçüleri ergonomik değildir (Şekil 1). Antropometrik verilere göre; riht yüksekliği 15-18cm, baskıç genişliği 35-40cm olmalıdır. Su Ürünleri Fakültesi Dekanlık Binası önünde bulunan merdivenin yola bağlandığı kesimde yağmurdan sonra alanda biriken suyu drene etmek için

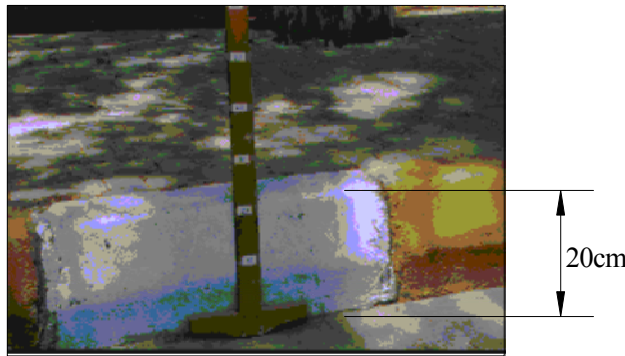
boşluklu parke döşenmiştir (Şekil 2). Bu yapı kullanıcılar açısından tehlike oluşturabilir. Çünkü kullanıcıların ayakkabı topuklarının bu boşluklara takılma riski bulunmaktadır. Bunun yerine birikinti suyun drenajının yolun her iki tarafından yapılması daha uygun olur.

Şekil 3. Fen Fakültesi bağlantı yolları

Özellikle eğitim-öğretim dönemlerinde çok yoğun yaya trafiğinin yaşandığı kampüste yol genişlikleri, birkaç kişinin yan yana rahat yürümesine olanak sağlamaktadır. Fen Fakültesi bölümlerini bir birine bağlayan yaya yollarının genişliği 210cm. olarak ölçülmüştür (Şekil 3). Kampus genelinde yollar, yaya sirkülasyonunu rahat sağlayacak şekilde planlanmıştır. Araç yolu ve yaya yolu bağlantıları sağlanmıştır. Araç trafiği yoğunluğu olan bölgelerdeki refüj planlamaları hem trafiği rahatlatmış hem de ortaya çıkabilecek tehlikeleri ortadan kaldırmıştır.

Kampüste araç trafiğine açık yol kenarındaki kaldırım yükseklikleri 20cm. olarak ölçülmüştür (Şekil 4). İnsanların rahat iniş çıkışları için kaldırım yüksekliklerinin antropometrik verilere göre 12-15cm. olması gerekmektedir.

Şekil 4. Yüzme havuzu karşısı kaldırım yüksekliği

Fen Fakültesi bölümlerini birbirine bağlayan yaya yollarında kullanılan beton parke taşlarının arası fazla açık bırakıldığı için rahat

bir yürüyüşü engellemektedir (Şekil 6). Bu tür yoğun yaya trafiğinin yaşandığı yollarda yerleştirilen taş plaklar arasında boşluk ve engebeler olmamalıdır. Kampüs genelinde kullanılan döşeme malzemesi seçimleri olumludur. Özellikle farklı renk ve boyutlarda ki parke taşları ile tasarlanan mekanlar bir biri ile uyumludur (Şekil 5).

Şekil 5. Fen Fakültesi yaya yolları

Şekil 6. Fen Fakültesi bağlantı yolları

Şekil 7. Kampüs içi bitkisel çit dokusu

Yaya yolları kenarında kullanılan bitkisel çitlerin yüksekliği 90cm dir (Şekil 7). Bu çevreleme elemanları göz hizasının altında kalmaktadır. İşlevsel açıdan mekanları sınırlamakta ve estetik işlevini de yerine getirmektedir. Muhtelif bölümlerde güvenlik açısından yapılan kafes tel ihatalarının yükseklikleri 260–280cm’yi bulmaktadır. Hem seçilen malzeme açısından, hem de yükseklik açısından uygun kullanımlar olarak tespit edilmiştir.

Fen Fakültesi MÖTBE’nin (Kampus Kültür Merkezi) önünde yer alan gölgeğin yüksekliği 240 cm. olarak ölçülmüştür. Ziraat Fakültesi bahçesinde yer alan pergolanın yüksekliği ise 250 cm. dir (Şekil 8). Ergonomik açıdan bir gölgeleme elemanı yüksekliği 250-300cm arası olmalıdır. Kampüs Kültür Merkezi (Mötbe) önündeki gölgeleme elemanı ergonomik ölçülere uygun değildir.

Şekil 8. Ziraat Fakültesi C Blok karşısı Bir Pergola Örneği

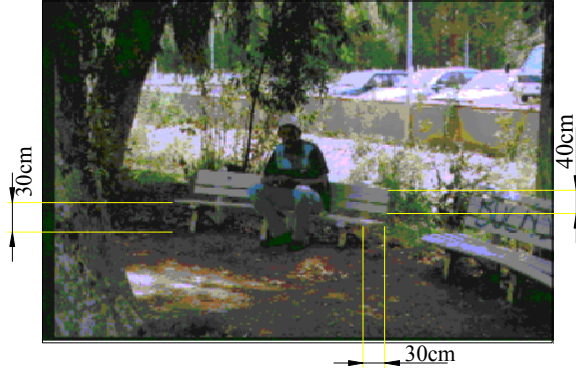
Şekil 9. Fen Fakültesi Yerleşkesinde Bir Aydınlatma Elemanı Örneği

Kampüs genelinde aydınlatma elemanları güvenlik açısından yeterli yoğunluktadır. Gerek araç yollarının kenarında, gerekse yaya kaldırımları kenarında yeterli sıklıkta kullanılmıştır. Aydınlatma elemanlarının yükseklikleri 260 cm olarak ölçülmüştür (Şekil 9). Antropometrik verilere göre 2,5-4m arasında olmalıdır. Kampüs genelindeki aydınlatma elemanları yükseklikleri ergonomik açıdan uygundur, kötü bir örneğe rastlanılmamıştır.

Kampüs genelinde yeterli yoğunlukta çöp kutusu kullanılmıştır. Özellikle yaya yolları kenarında ve oturma mekanları etrafında bulunan çöp kutularının ihtiyacı karşıladığı gözlenmiştir. Çöp kutularının yüksekliği 75 cm. olarak ölçülmüş olup (Şekil 10) antropometrik verilere uygundur.

Şekil 10. Dış Hekimliği Fakültesi Karşısında Bir Çöp Elemanı

Şekil 11. Fen Fakültesi Dekanlığı Karşısı Oturma Elemanları

Ege Üniversitesi kampüsünde bulunan oturma birimlerinin yer seçimleri iyi yapılmış olmakla beraber talebi karşılayamamaktadır. Ziraat Fakültesi bahçesinde yer alan oturma birimlerinin yüksekliği 40 cm. oturma yeri genişliği 25 cm olarak ölçülmüştür. Rahat bir oturma için antropometrik standartlara göre oturma yeri genişliğinin 45–50cm olması gerekmektedir. Kampüs içerisindeki bir arkalı oturma biriminin yerden yüksekliği 30 cm., oturma yeri genişliği 30cm., arkalığının yüksekliği de oturma yerinden itibaren 40 cm olarak ölçülmüştür (Şekil 11). Kısa oturma sürelerinde oturma biriminde arkalık olması zorunlu değildir. Şekilde de görüldüğü gibi yerden yüksekliği 30cm olan bir oturma biriminde insanlar rahat oturamamaktadır.

Spor komplekslerinin bulunduğu araç yolu kenarında, yaya kaldırımının ortasında bulunan işaret levhasının yer seçimi ise yanlıştır (Şekil 12). Kaldırımda yayaların rahat yürüyüşlerine engel teşkil etmektedir. Ayrıca işaret levhasının yerden yüksekliği 180cm. dir ve

antropometrik standartlara uygun değildir. İnsanlar altından rahat bir şekilde geçmekte zorlanmaktadır.

Şekil 12. Spor Kompleksi Yanı İşaret Levhası Örneği

Sonuç ve Öneriler

Ege Üniversitesi Kampüsündeki mekan tasarımlarında ve bu mekanlarda kullanılan donatı elemanlarında ergonomik standartlara kısmen uyulduğu tespit edilmiştir.

- Özellikle Su Ürünleri Fakültesi Dekanlık Binası önündeki yaya yolları örneğinde olduğu gibi kullanılan malzemelerin seçimine dikkat edilmesi gerekmektedir. Yaya yollarında bulunan aralıklı beton plakların değiştirilmesinde fayda vardır. Bu plakların arası zamanla zeminde meydana gelen çökmelerden ve iklim şartlarına bağlı olarak açılmış, aralarında yükseklik farkları oluşmuştur.
- Ayrıca kampüste araç trafiğine açık yol kenarındaki kaldırım yüksekliklerinin antropometrik verilere uygun olmadığı saptanmıştır.
- Kampüs içerisinde bulunan oturma birimlerinin artırılması gerekmektedir. Eğitim-öğretim dönemlerinde pek çok öğrencinin yaya kaldırımlarına oturmuş oldukları gözlenmiştir. Oturma birimlerinde, sağlıklı oturmaya elverişli olmayan oturma bankalarının revize edilmesi gerekmektedir.
- Kampüs genelinde yerleştirilen çöp kutularının ölçüleri ve yerleri standartlara uygun olmakla beraber çöp konteynirlerinin yer seçimi uygun değildir. Çöp konteynirleri için yaya sirkülasyonuna engel olmayacak cepler tasarlanmalıdır.

Bu çalışmalardan da anlaşılacağı üzere, insanların kullandığı tüm mekanlar, donatılar kullanıcıların antropometrik verileri ile uyum içerisinde olmalı, en önemlisi de oluşturulan tüm mekanlarda insanların

tehlikelerden uzak, rahat hareket edebilmeleri sağlanmalı, yaşam kalitesinin artırılması ana hedef olmalıdır. Bunları sağlamaktan geçen yol da, peyzaj mimarlığındaki insan-aktivite-mekan (çevre) uyumunda, dolayısıyla peyzaj mimarları ile çalışmakta karşılık bulmaktadır, çünkü peyzaj mimarlığı; insanın özellikleri doğrultusunda, gereksinimlerini en iyi şekilde karşılabileceği, insan istek ve aktiviteleri ile uyumlu bir çevrenin oluşturulmasını hedefleyen bir bilim dalıdır.

Özet

Ortak noktası insan olan Peyzaj mimarlığı- ergonomi- antropometri çalışmalarında amaç; insan-makine- iş çalışma çevresi uyumunu sağlayarak, insan hata ve yıpranma payını en aza indirerek, performans üzerindeki çevresel stres faktörlerini minimize edecek şekilde fiziksel çevre tasarımını, konfor, sağlık, güvenlik açılarından max. Seviyede olumlu hale getirecek çalışmalar yapmaktır.

Araştırmamızda bu amaç esas alınarak, bu amaç çerçevesinin gerektirdiği ilkeler doğrultusunda E.Ü. Kampus örneğinde, doğru ve yanlış yapılmış çalışmalar ortaya konmuş,yapılan yanlış ve eksik uygulamaların ne şekilde düzeltilebileceğine de değinilmiştir.

Anahtar sözcükler: Ergonomi, antropometri, peyzaj mimarlığı

Kaynaklar

- Başal, M., Y. Memlük, O. Yılmaz, E. Kurum. 1997. Peyzaj Konstrüksiyonu, Ank. Üniv. Zir. Fak. Yayınları: 1484, Ders Kitabı: 445, Ankara, 186 s.
- Güney, A., Ü. Erdem, B. Zafer, Ş. Hepcan. 1996. Peyzaj Konstrüksiyonu (Donatı Elemanları), E. Ü. Zir. Fak. Yayınları No: 514, ISBN 975 483-294-3, İzmir, 149 s.
- Hendrick, H. 2005. Ergonomi Teknolojisi. <http://www.sistems.org/ergonomiteknolojisi.htm>. Erişim: Ekim 2005.
- Oral, A. 2005. Ergonomi Ders Notları. <http://www.ali-oral.balikesir.edu.tr/ergonders.htm>. Erişim: Ekim 2005.
- Tunay, M., K. Melemez, E. N. Dizdar. 2005. Yüksek Öğrenimde Kullanılan Okul Sıra ve Masalarının Antropometrik Tasarımı (Bartın Orman Fakültesi Örneği), Teknoloji Dergisi, 8(1): 93-99
- Uzun, G. 2000. Peyzaj Konstrüksiyonu I, Ç. Ü. Zir. Fak. Genel Yayın No: 125, Ders Kitapları Yayın No: 37, Adana, 256 s.
- Uzun, G. 2002. Peyzaj Konstrüksiyonu II, Ç. Ü. Zir. Fak. Genel Yayın No: 137, Ders Kitapları Yayın No: A-42, Adana, 296 s.